

Er is evidentie dat insomnie bij kanker frequenter is dan bij de algemene populatie. Er zijn slaapproblemen gevonden bij 40% van de kankerpatiënten (gemengde diagnoses) tegenover slechts bij 5% van de controlegroep zonder ernstige ziekte.

Kankerpatiënten die chemotherapie volgen hebben driemaal zoveel insomnie als de algemene populatie.

In een studie bleek dat 45% van de kankerpatiënten moeite had om door te slapen tegen maar 14 % in de gewone populatie.

Onderzoeken naar de prevalentie van insomnie bij kankerpatiënten waren vroeger vooral descriptieve onderzoeken met kleine steekproeven. Recent kwamen er grotere steekproeven zoals in een studie van Palesh et al., naar insomnie bij kankerpatiënten met gemengde diagnoses, die chemotherapie krijgen. Hierbij vertoonden bijna 80% van de patiënten die een eerste kuur chemotherapie kregen, symptomen van insomnie, waarvan 43% het volledige syndroom. De prevalentie van symptomen van insomnie is het hoogst bij borstkanker en gynaecologische kanker. Het voorkomen van het insomnie syndroom is het hoogst bij longkankerpatiënten.

Een recente longitudinale studie meet de prevalentie en het beloop van insomnie bij patiënten met een curatieve kanker zonder metastasen op verschillende meetpunten: gedurende 18 maanden in de loop van de behandeling, te starten pre-operatief voor de chirurgie. De prevalentiecijfers van voor de chirurgie blijken hoger dan de prevalentie na de behandeling. Patiënten met gynaecologische kanker kenden het meeste herval van insomnie tijdens de behandeling. Remissie (patiënten die terug goede slapers worden) was minder waarschijnlijk voor patiënten met het insomnie syndroom dan bij diegenen die slechts enkele symptomen hadden. Diegenen met een insomnie syndroom behielden meestal deze status doorheen de gehele periode van het onderzoek.

Prevalenticijfers bleken ook hier het hoogst bij patiënten met borst- en gynaecologische kanker en het laagst bij mannen met prostaatkanker.